

УДК 342.9:347.95

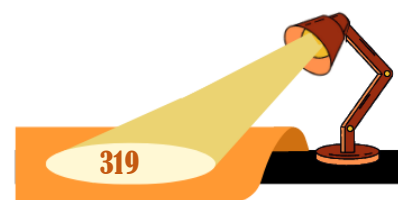
[https://doi.org/10.52058/3041-1254-2026-1\(23\)-319-330](https://doi.org/10.52058/3041-1254-2026-1(23)-319-330)

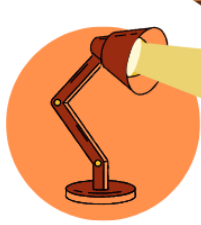
Сергієнко Наталія Артурівна доктор юридичних наук, доцент, професор закладу вищої освіти кафедри організації захисту інформації з обмеженим доступом Навчально-наукового інституту інформаційної безпеки та стратегічних комунікацій Національної академії Служби безпеки України, Національна академія Служби безпеки України, м. Київ, <https://orcid.org/0000-0002-6681-5961>

ПРИМУСОВЕ ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ СУДІВ, В ЧАСТИНІ, ЩО ПІДЛЯГАЄ ВИКОНАННЮ У ВИКОНАВЧОМУ ПРОВАДЖЕННІ, У СПРАВАХ ЩОДО КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ ПРОТИ ОСНОВ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ, ПРОТИ МИРУ, БЕЗПЕКИ ЛЮДСТВА ТА МІЖНАРОДНОГО ПРАВОПОРЯДКУ, ДОСУДОВЕ РОЗСЛІДУВАННЯ В ЯКИХ ЗДІЙСНЮЮТЬ СЛІДЧІ ОРГАНІВ БЕЗПЕКИ

Анотація. Наукова стаття присвячена аналізу правового регулювання примусового виконання рішень судів, в частині, яка підлягає виконанню органами державної виконавчої служби у виконавчому провадженні, у справах щодо кримінальних правопорушень проти основ національної безпеки, проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку, досудове розслідування в яких здійснюють слідчі органів безпеки, за для вироблення пропозицій вдосконалення законодавства, яке регулює відповідну сферу правовідносин. В науковій статті зосереджено увагу на процедурі примусового виконання вироків судів у кримінальних провадженнях, зазначених вище, в частині конфіскації майна. В статті звернута увага на проблематиці місця виконання вироку в частині конфіскації майна, якщо опис майна не здійснювався.

В статті проаналізовано процедуру примусового виконання вироків в частині конфіскації майна: як шляхом реалізації майна, так і шляхом вирішення питання про розпорядження конфіскованим майном у способи, відмінні від реалізації. Зауважено, що якщо боржник володіє майном спільно з іншими особами, то має вирішуватись питання про визначення частки боржника в цьому майні, та подальшого примусового виконання рішення про конфіскацію саме частки боржника в такому майні. Звернута увага на тому, що щодо видів майна, які вилучені з цивільного обороту, якщо стоїть питання про виконання судового рішення щодо їх конфіскації, то у виконавчому провадженні не здійснюється їх реалізація, а здійснюються заходи розпорядження, відмінні від реалізації, зокрема, передача органам, уповноваженим на поведження з ними. Наукова

стаття містить пропозиції по вдосконаленню національного законодавства в досліджуваній темі.

Стаття підготовлена у рамках виконання стипендіальної роботи Верховної Ради України. Стаття підготовлена в межах виконання наукової (науково-технічної) роботи «Примусове виконання рішень судів, інших органів (посадових осіб)» (державний реєстраційний номер: 0125U003345).

Ключові слова: примусове виконання рішень судів, виконавче провадження, конфіскація майна, примусове виконання вироків в частині конфіскації майна засудженого, розпорядження конфіскованим майном.

Sergiienko Nataliia Arturivna Doctor of Law Science, Associate Professor, professor of a higher education institution of the Department of Organization of Protection of Information with Limited Access of Educational and Research Institute of Information Security and Strategic Communications of National Academy of Security Service of Ukraine, National Academy of Security Service of Ukraine, Kyiv, <https://orcid.org/0000-0002-6681-5961>

**ENFORCEMENT OF COURT DECISIONS, IN PART, SUBJECT TO
ENFORCEMENT IN EXECUTIVE PROCEEDINGS, IN CASES
INVOLVING CRIMINAL OFFENSES AGAINST THE FOUNDATIONS
OF NATIONAL SECURITY, AGAINST PEACE, THE SAFETY OF
HUMANITY, AND THE INTERNATIONAL LEGAL ORDER, PRE-
TRIAL INVESTIGATION IN WHICH INVESTIGATORS OF
SECURITY AGENCIES ARE INVOLVED**

Abstract. The scientific article is devoted to the analysis of legal regulation of enforcement of court decisions, in the part that is subject to enforcement by state enforcement agencies in enforcement proceedings, in cases involving criminal offenses against the foundations of national security, against peace, the security of humanity, and the international legal order, in which pre-trial investigations are conducted by investigators of security agencies, with a view to developing proposals for improving the legislation governing the relevant sphere of legal relations. The scientific article focuses on the procedure for the enforcement of court judgments in the above-mentioned criminal proceedings with regard to the confiscation of property. The article draws attention to the issue of the place of enforcement of the judgment with regard to the confiscation of property if the property has not been described.

The article analyzes the procedure for the enforcement of judgments regarding the confiscation of property: both through the sale of property and through the resolution of the issue of disposing of confiscated property in ways other than sale. It is noted that if the debtor owns property jointly with other persons, the issue of determining the

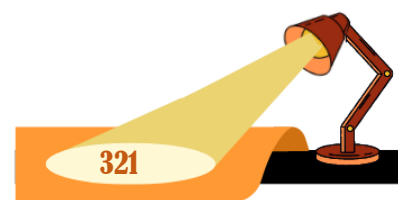
debtor's share in this property must be resolved, and the decision on confiscation of the debtor's share in such property must be enforced. Attention is drawn to the fact that if there is a question regarding the enforcement of a court decision on the confiscation of property that has been removed from civil circulation, then in enforcement proceedings, such property does not subject to sale, but rather measures other than sale are taken, in particular, transfer to the authorities authorized to handle such property. The scientific article contains proposals for improving national legislation in the subject under study.

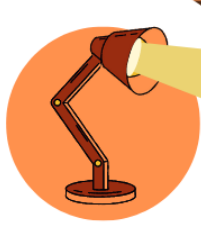
The article was prepared as part of the scholarship work of the Verkhovna Rada of Ukraine. The article was prepared as part of the scientific (scientific and technical) work “Enforcement of court decisions, other bodies (officials)” (state registration number: 0125U003345).

Keywords: enforcement of court decisions, enforcement proceedings, confiscation of property, enforcement of sentences regarding confiscation of the convict's property, disposal of confiscated property.

Постановка проблеми. До підслідності слідчих органів безпеки щодо здійснення досудового розслідування кримінальних правопорушень проти основ національної безпеки, проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку приписами статті 216 Кримінального процесуального кодексу України (надалі – КПК України) [1] віднесено розслідування кримінальних правопорушень, передбачених ст. ст. 109, 110, 110-2, 111, 111-1, 111-2, 112, 113, 114, 114-1, 114-2, 436, 436-2, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 442-1, 443, 444, 446, 447 Кримінального кодексу України (надалі – КК України) [2]. Санкції окремих з названих статей КК України передбачають застосування конфіскації як покарання. Романюк Б.В. та Рябий С.М. вказують, що конфіскація майна може призначатися не тільки за тяжкі та особливо тяжкі корисливі злочини, а й за злочини проти основ національної безпеки України і громадської безпеки незалежно від ступеня їх тяжкості [3, с. 187].

В якості прикладу звернімося до присів ст. 111 КК України. Приписи статті 111 КК України передбачають додатковим покаранням за державну зраду конфіскацію. За частиною першою статті 111 КК України передбачено альтернативність застосування конфіскації майна («...з конфіскацією майна або без такої»). А приписи частини другої статті 111 КК України передбачають санкцією за вчинення державної зради в умовах воєнного стану позбавлення волі (основне покарання) та конфіскацію майна (додаткове покарання). Виконання вироку є важливою складовою правосуддя, зокрема й для досягнення мети покарання – власне кари засудженого, його виправлення, загальної та спеціальної превенції. А тому вагомого значення набуває питання примусового виконання вироків, зокрема й в частині конфіскації майна засудженого. Тут

вагомими є й наукові обґрунтування теорії відповідного процесу, й ефективність правового регулювання відповідної сфери правовідносин.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Тематика конфіскації майна як виду кримінального покарання була предметом наукових розробок низки вчених-юристів. Так, Романюк Б.В. та Рябий С.М. [3] досліджували питання конфіскації майна в кримінальному законодавстві України. В наукових працях Корабель М. Г., Шинкарьова Ю. В. [4], Ющик О.І. [5] вивчались питання конфіскації майна як виду кримінального покарання. Шаблистий В.В. [12] досліджував конфіскацію та спеціальну конфіскацію як можливий наслідок вчинення корупційного правопорушення. Між тим, як видається, питанням примусового виконання вироків судів щодо конфіскації майна не було приділено достатньо уваги, хоча ця тематика є актуальною та важливою.

Мета статті полягає в аналізі правового регулювання примусового виконання рішень судів, в частині, що підлягає виконанню у виконавчому провадженні, у справах щодо кримінальних правопорушень проти основ національної безпеки, проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку, досудове розслідування в яких здійснюють слідчі органів безпеки, за для вироблення пропозицій вдосконалення законодавства, яке регулює відповідну сферу правовідносин.

Виклад основного матеріалу. Конфіскація майна віднесена до додаткових покарань, відповідно до частини другої статті 52 КК України. Корабель М. Г. та Шинкарьов Ю. В. зазначають, що конфіскація майна, як будь-яке покарання, є мірою державного примусу, що обмежує право власності та застосовується для досягнення встановлених законом цілей покарання та індивідуалізації покарання [3, с. 13].

В приписах частини першої статті 59 КК України розкрито сутність конфіскації майна як примусового безоплатного вилучення у власність держави всього або частини майна, яке є власністю засудженого. Майно, яке конфісковується може бути все, яке є у власності засудженого або його частина [5, с. 148]. Конфіскація майна здійснюється у виконавчому провадженні, відповідно до Закону України «Про виконавче провадження» [6] (див. приписи частини другої статті 48 Кримінального виконавчого кодексу України (надалі – КВК України) [7]).

Для примусового виконання вироку суду, який передбачає конфіскацію як вид покарання, після набрання ним законної сили, суд видає виконавчий лист. Такий виконавчий лист, копія вироку, копія опису майна (якщо опис майна був проведений, якщо ж ні – то складається довідка про не проведення опису майна засудженого, яка теж додається до виконавчого листа та копії вироку) надсилаються для примусового виконання до органу державної виконавчої служби за місцезнаходженням майна (надалі – органи ДВС) (див. приписи статті 48 КВК України).

Між тим, якщо опис майна, яке підлягає конфіскації, не здійснювався, то постає питання, до якого органу ДВС надсилати вищевказаний комплект документів для примусового виконання вироку суду в частині конфіскації майна? Адже «прив'язка» до місця знаходження майна тут вже «не спрацює», адже опис майна не здійснювався, відповідно, наразі не відомо, про який саме обсяг та найменування майна засудженого йдеться, та де воно знаходиться.

Як видається, в цьому разі, мають застосовуватись загальні правила визначення місця виконання рішення, яке підлягає примусовому виконанню – див. приписи частини першої статті 24 Закону України «Про виконавче провадження» - за місцем проживання, перебування, роботи боржника.

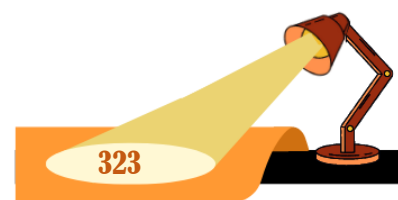
Для уникнення неузгодженостей із визначенням місця виконання вироку в частині конфіскації майна видається доцільним виключення з частини другої статті 48 КВК України формулювання «за місцезнаходженням майна». На користь вказаного свідчить низка факторів:

- Визначення місця виконання рішення, яке підлягає примусовому виконанню передбачено законодавством про виконавче провадження,
- Законом України «Про виконавче провадження» (див. приписи частини першої статті 24) серед «прив'язок», за якими може визначатись місце виконання рішення, вже наявне місцезнаходження майна боржника.

Відтак, місцем виконання вироку в частині конфіскації майна мало б бути місце проживання, перебування, роботи боржника, або місцезнаходження його майна. Оскільки й приписи КВК України передбачають, що можливі такі обставини, що опис майна не проведено, відповідно, станом на час надсилання документів для примусового виконання вироку в частині конфіскації майна, невідомо, яке саме майно підлягає конфіскації, чи взагалі існує у власності засудженого майно, яке підлягає конфіскації, якщо таке майно існує – де воно знаходиться, то доцільно, щоб при визначенні місця виконання вироку у відповідній частині була більша варіативність. Тим паче, приписи нині чинного Закону України «Про виконавче провадження» таку варіативність вже передбачають.

Приписи підпункту дев'ятого частини другої статті 5 Закону України «Про виконавче провадження» передбачають відсутність у приватних виконавців повноважень на примусове виконання рішень про конфіскацію майна. В науковій спільноті та серед юристів-практиків не один рік висловлюються позиції щодо зрівнювання в правах державних та приватних виконавців щодо виконання рішень (як приклад, див праці: Авторгова А. М. [8], Андрієнко І.С. [9]).

Механізм виконання вироків судів в частині конфіскації майна врегульовано приписами Закону України «Про виконавче провадження» [6], Інструкції з організації примусового виконання рішень, затвердженої Наказом Міністерства юстиції України від 02.04.2012 р. № 512/5. (у редакції наказу Міністерства

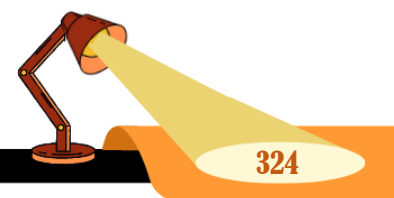

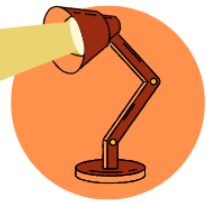

юстиції України від 29.09.2016 № 2832/5) [10] (надалі – Інструкція з організації примусового виконання рішень), Порядку розпорядження майном, конфіскованим за рішенням суду і переданим органам державної виконавчої служби, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 11 липня 2002 року № 985 [11] (надалі – Порядок, затверджений постановою КМУ № 985), іншими НПА, норми яких регулюють порядок примусового виконання рішень, зокрема й вироки в частині конфіскації майна.

Для того, щоб примусове виконання вироку в частині конфіскації майна органом ДВС могло розпочатись, до такого органу ДВС мають надійти копії опису майна і відповідного судового рішення або довідка щодо не проведення опису майна (див. п.п. 1 ч. 4 ст. 26 Закону України «Про виконавче провадження», п. 32 Розділу VIII Інструкції з організації примусового виконання рішень). Корабель М. Г. та Шинкар'юв Ю. В. зазначають, що після одержання виконавчого листа державний виконавець негайно перевіряє наявність майна засудженого, зазначеного в опису, виявляє інше майно, що підлягає конфіскації та складає акт опису та арешту цього майна [4, с. 107-108]. Наведені вище дії державним виконавцем вчиняються – це передбачено порядком виконання рішення про конфіскацію майна, визначеного законодавством, але перед цим державний виконавець, отримавши виконавчий лист щодо конфіскації майна, має вирішити питання про відкриття виконавчого провадження з примусового виконання такого виконавчого листа, а вже потім переходити до вчинення виконавчих дій щодо виявлення майна та інших виконавчих дій. Як що ж опис майна не проводився, про що державному виконавцеві надійшла відповідна довідка, то мають бути проведені заходи щодо виявлення майна боржника, зокрема шляхом направлення запитів до відповідних органів. Щодо наведеного варто погодитись з Корабель М. Г. та Шинкар'ювим Ю. В. [4, с. 108], додавши також те, що державний виконавець має право перевіряти наявність у боржника майна за даними релевантних державних реєстрів.

Застосування процедур розшуку майна боржника, його опису (якщо він не був проведений раніше), арешту, оцінки та виставлення на реалізацію (якщо майно підлягає реалізації) передбачено нормами законодавства про виконавче провадження. Варто зауважити, що навіть якщо конфіскації підлягає все майно боржника, то варто пам'ятати, що на окремі види майна/їх кількість не може бути звернено стягнення за виконавчими документами (див. Перелік майна, на яке не може бути звернено стягнення за виконавчими документами – це Додаток до Закону України «Про виконавче провадження»). Якщо ж боржник володіє майном спільно з іншими особами, то має вирішуватись питання про визначення частки боржника в цьому майні, та подальшого примусового виконання рішення про конфіскацію саме частки боржника в такому майні. Цілком слушно зауважують Корабель М. Г. та Шинкар'юв Ю. В., що конфіскація майна, як і будь

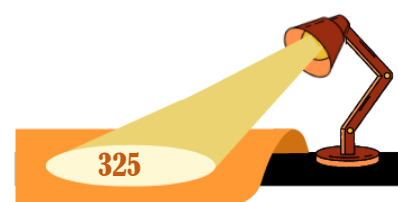
яке інше покарання, має індивідуальний характер та застосовується до особи, яка вчинила злочин, і направлено на майно, що є власністю засудженого. Конфіскація майна членів сім'ї не допускається [4, с. 9]. Слушним є й умовивід Шаблистого В.В. щодо того, що конфіскація як усього майна, так і конкретного його виду (у розумінні конфіскації окремих видів майна) повинна відповідати закону та не порушувати права особи на власність (право на мирне володіння майном) [12, с. 133].

У виконавчих провадженнях про конфіскацію майна не стягується виконавчий збір (див. п.п. 1 ч. 5 ст. 27 Закону України «Про виконавче провадження»). Якщо майно, конфіскація якого передбачена вироком суду, підлягає реалізації, то така реалізація здійснюється державним виконавцем відповідно до положень Закону України «Про виконавче провадження». Деталізація порядку реалізації майна у виконавчому провадженні передбачена Порядком реалізації арештованого майна, який затверджений Наказом Міністерства юстиції України від 29.09.2016 № 2831/5 [13] (надалі – Порядок реалізації арештованого майна).

Якщо наведене майно було реалізовано, то кошти від такої реалізації надходять на депозитний рахунок органу ДВС, а звітти впродовж 3 робочих днів з дня їх надходження перераховуються до державного бюджету (див. абз. 6 п. 13 Розділу VII Інструкції з організації примусового виконання рішень).

Для того, щоб вирішувати питання про розпорядження конфіскованим майном у способи, відмінні від реалізації, керівник органу ДВС має утворити комісію, яка складається з представників відповідного органу ДВС, відповідних органів державної податкової інспекції, (якщо майно вилучено митницею - то ще й представників відповідної митниці (див. п. 11 Порядку, затвердженого постановою КМУ № 985). Якщо майно не було реалізовано у порядку, встановленому Законом України «Про виконавче провадження», то на розгляд вищевказаної комісії, виносяться пропозиції щодо безоплатної передачі нереалізованого майна. Якщо така комісія приймає рішення про можливість безоплатної передачі такого майна, то про це розміщуються оголошення на веб-сайті з питань реалізації арештованого державними виконавцями майна (див. п. 14 Порядку, затвердженого постановою КМУ № 985). Розміщення такої інформації на веб-сайті організатора електронних аукціонів (аукціонів за фіксованою ціною) передбачено й п. 1 Розділу 1 Порядку реалізації арештованого майна. Інформацію щодо безоплатної передачі майна можна переглядати на ресурсі <https://setam.net.ua/freetransfers>.

Особи, яким надано право на безоплатне отримання майна, можуть звернутися до органу ДВС із заявою про отримання майна впродовж місяця від дати розміщення повідомлення про безоплатну передачу майна. Відповідна заява розглядається комісією, утвореною відповідно до приписів п. 11 Порядку, затвердженого постановою КМУ № 985. Наведеним вище Порядком, затверд-

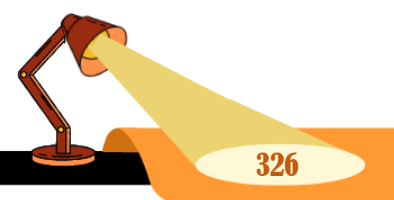

женим постановою КМУ № 985, визначені категорії суб'єктів, яким можуть передаватись певні види майна. Наприклад, були у використанні товарно-матеріальні цінності, ступінь зносу яких понад 50 %, можуть безоплатно передаватися закладам охорони здоров'я, освіти, соціального забезпечення населення, установам виконання покарань, слідчим ізоляторам та на благодійні цілі (див. п. 4 Порядку, затвердженого постановою КМУ № 985). Якщо впродовж наведеного вище строку не було звернень до зазначеної комісії щодо безоплатної передачі майна, або коли за рішенням комісії майно не було безоплатно передано жодній з осіб, які виявили бажання його отримати, то на розгляд комісії виноситься питання про переробку, знищення (утилізацію) майна (див. п. 14 Порядку, затвердженого постановою КМУ № 985).

Приписами Порядку, затвердженого постановою КМУ № 985, передбачені підстави для здійснення переробки або знищення (утилізації) майна як видів розпорядження майном, конфіскованим за рішенням суду і переданим відповідним органам.

В контексті досліджуваної теми варто зауважити наступне. Приписи ч. 1 ст. 61 Закону України «Про виконавче провадження» передбачають здійснення шляхом проведення електронних аукціонів або за фіксованою ціною реалізації арештованого майна (крім майна, вилученого з цивільного обороту, обмежено оборотоздатного майна та майна, зазначеного у ч. 8 ст. 56 цього Закону). Приписи п. 27 Розділу VIII Інструкції з організації примусового виконання рішень передбачають, що реалізація майна, на яке звернено стягнення (крім майна, вилученого з цивільного обороту, обмежено оборотоздатного майна та цінних паперів), здійснюється в порядку, встановленому Міністерством юстиції України. Додатком № 1 до Постанови Верховної Ради України від 17 червня 1992 року № 2471-ХІІ затверджений Перелік видів майна, що не може перебувати у власності громадян, громадських об'єднань, міжнародних організацій та юридичних осіб інших держав на території України [14]. У вказаному Переліку передбачено різні види майна, серед яких й спеціальні технічні засоби негласного отримання інформації. Приписи п. 8 Порядку, затвердженого постановою КМУ № 985 передбачають їх передачу до Центрального управління Служби безпеки України, підпорядкованим йому регіональним органам для подальшого зберігання, знищення або використання в інтересах державної безпеки.

Таким чином, варто зауважити, що до видів майна, як вилучені з цивільного обороту, якщо стоїть питання щодо виконання судового рішення про їх конфіскацію, то у виконавчому провадженні не здійснюється їх реалізація, а здійснюються заходи розпорядження, відмінні від реалізації, зокрема, передача органам, уповноваженим на поведження з ними. Вказане корелюється з приписами ч. 1 ст. 61, ч. 3 ст. 63 Закону України «Про виконавче провадження», п. 27 Розділу VIII Інструкції з організації примусового виконання рішень,

приписами Порядку, затвердженого постановою КМУ № 985. Але варто відмітити відсутність визначення строків такої передачі. Як видається визначення строків вчинення юридично значущих дій є вагомим елементом в ефективності правового регулювання функціонування суб'єктів правовідносин. Для приписів речення другого п. 8 Порядку, затвердженого постановою КМУ № 985, вбачається можливим, щоб такий строк був тривалістю в 1 місяць з дня винесення постанови про відкриття виконавчого провадження.

Приписами п. 25 Порядку, затвердженого постановою КМУ № 985, передбачена можливість безоплатної передачі певним суб'єктам за рішенням керівника обласної військової адміністрації конфіскованого за рішенням суду і переданого органам ДВС майна (тимчасово, на період воєнного стану в Україні).

Висновки. Узагальнюючи вказане вище варто узагальнити наступне.

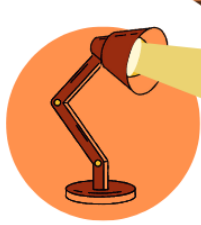
Правове регулювання у сфері примусового виконання рішень судів, в частині, що підлягає виконанню у виконавчому провадженні, у справах щодо кримінальних правопорушень проти основ національної безпеки, проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку, досудове розслідування в яких здійснюють слідчі органів безпеки, передбачено нормами різних актів законодавства. З метою вдосконалення законодавства у вказаній сфері суспільних відносин видається доцільним внесення наступних змін до нормативно-правових актів, зокрема:

- 1) з частини другої статті 48 Кримінально-виконавчого кодексу України формулювання «за місцезнаходженням майна» виключити;
- 2) речення друге пункту 8 Порядку розпорядження майном, конфіскованим за рішенням суду і переданим органам державної виконавчої служби, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 11 липня 2002 р. № 985 викласти в такі редакції: «Спеціальні технічні засоби негласного отримання інформації впродовж 1 місяця від дня відкриття виконавчого провадження передаються Центральному управлінню Служби безпеки України, підпорядкованим йому регіональним органам для подальшого зберігання, знищення або вико-ристання в інтересах державної безпеки.».

Література:

1. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13 квітня 2012 року № 4651-VI. Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2013, № 9-10, № 11-12, № 13, ст.88. Верховна рада України. Законодавство України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text>
2. Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 року № 2341-III. Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2001, № 25-26, ст.131. Верховна рада України. Законодавство України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>
3. Романюк Б.В., Рябий С.М. Конфіскація майна в кримінальному законодавстві України. Наука і правоохорона. 2024. № 2(64). С. 184-200.
4. М. Г. Корабель, Ю. В. Шинкарьов. Конфіскація майна як вид кримінального покарання : монографія / М. Г. Корабель, Ю. В. Шинкарьов. – Харків : Право, 2018. – 176 с.

5. Ющик О.І. Конфіскація майна як вид покарання / Confiscation of property as a type of punishment / О.І. Ющик // “Innovations in Science and Education: Challenges of our time” Collection of scientific papers; edited by Maryna Dei, Olha Rudenko. 2 Issue. – London: IASHE, 2017. – С. 147-149.

6. Закон України «Про виконавче провадження» від 2 червня 2016 року № 1404-VIII. Відомості Верховної Ради (ВВР), 2016, № 30, ст.542. Верховна рада України. Законодавство України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1404-19#Text>

7. Кримінально-виконавчий кодекс України від 11 липня 2003 року № 1129-IV. Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2004, № 3-4, ст. 21. Верховна рада України. Законодавство України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1129-15#Text>

8. Авторгов А.М. Реформа виконавчого провадження & розбудова правової держави – мрія чи реальність? Асоціація правників України. 21 липня 2021. <https://uba.ua/ukr/news/7716>

9. Андрієнко І. С. Питання ефективності виконавчого провадження в аспекті законодавчих реформ. Південноукраїнський правничий часопис. 2024. № 1. С. 97-102. <https://sulj.oduvs.od.ua/archive/2024/1/17.pdf>

10. Інструкція з організації примусового виконання рішень, затверджена Наказом Міністерства юстиції України від 02.04.2012 р. № 512/5. (у редакції наказу Міністерства юстиції України від 29.09.2016 № 2832/5) Верховна Рада України. Законодавство України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0489-12?find=1&text=відновл#w1_9

11. Порядок розпорядження майном, конфіскованим за рішенням суду і переданим органам державної виконавчої служби, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 11 липня 2002 року № 985. Верховна Рада України. Законодавство України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/985-2002-п#Text>

12. Шаблюстий В.В. Конфіскація та спеціальна конфіскація як можливий наслідок вчинення корупційного правопорушення. Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. 2018. № 1. С. 130-138.

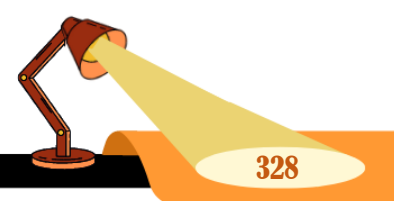
13. Порядок реалізації арештованого майна, затверджений Наказом Міністерства юстиції України від 29.09.2016 № 2831/5. Верховна Рада України. Законодавство України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1301-16?find=1&text=конфіск#w1_9

14. Перелік видів майна, що не може перебувати у власності громадян, громадських об'єднань, міжнародних організацій та юридичних осіб інших держав на території України, затверджений в Додатку № 1 до Постанови Верховної Ради України від 17 червня 1992 року № 2471-XII. Верховна Рада України. Законодавство України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2471-12#Text>

References:

1. Kryminalnyi protsesualnyi kodeks Ukrainy vid 13 kvitnia 2012 roku № 4651-VI [Criminal Procedural Code of Ukraine, dated April 13, 2012, No. 4651-VI]. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy (VVR) [News from the Verkhovna Rada of Ukraine], 2013, № 9-10, № 11-12, № 13, st.88. Verkhovna rada Ukrainy. Zakonodavstvo Ukrainy – *Verkhovna Rada of Ukraine. Legislation of Ukraine. zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text> [in Ukrainian].

2. Kryminalnyi kodeks Ukrainy vid 5 kvitnia 2001 roku № 2341-III [Criminal Code of Ukraine dated April 5, 2001, No. 2341-III]. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy (VVR) [News from the Verkhovna Rada of Ukraine], 2001, № 25-26, st.131. Verkhovna rada Ukrainy. Zakonodavstvo Ukrainy – *Verkhovna Rada of Ukraine. Legislation of Ukraine. zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text> [in Ukrainian].

3. Romaniuk, B.V., Riabyi, S.M. (2024). Konfiskatsiia maina v kryminalnomu zakonodavstvi Ukrainy [Confiscation of property in Ukrainian criminal law]. *Nauka i pravookhorona – Science and law enforcement*, № 2 (64), pp. 184-200. [in Ukrainian].

4. M. H., Korabel, Yu. V., Shynkarov (2018). Konfiskatsiia maina yak vyd kryminalnoho pokarannia [Confiscation of property as a form of criminal punishment] : monohrafiia [monograph]/ M. H. Korabel, Yu. V. Shynkarov. – Kharkiv : Pravo, 176 p. [in Ukrainian].

5. Yushchik, O.I. (2017). Konfiskatsiia maina yak vyd pokarannia [Confiscation of property as a type of punishment]. *Innovations in Science and Education: Challenges of our time” Collection of scientific papers*; edited by Maryna Dei, Olha Rudenko. 2 Issue. – London: IASHE, pp. 147-149. [in Ukrainian].

6. Zakon Ukrainy “Pro vykonavche provadzhennia” vid 02.06.2016 № 1404-VIII [Law of Ukraine “On executive proceedings” from 02.06.2016 № 1404-VIII]. Vidomosti Verkhovnoi Rady (VVR), 2016, № 30, st. 542. *Verkhovna Rada Ukrainy. Zakonodavstvo Ukrainy – Verkhovna Rada of Ukraine. Legislation of Ukraine. zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1404-19#Text> [in Ukrainian].

7. Kryminalno-vykonavchyi kodeks Ukrainy vid 11 lypnia 2003 roku № 1129-IV [Criminal Enforcement Code of Ukraine dated July 11, 2003, No. 1129-IV]. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy (VVR) [News from the Verkhovna Rada of Ukraine], 2004, № 3-4, st. 21. *Verkhovna Rada Ukrainy. Zakonodavstvo Ukrainy – Verkhovna Rada of Ukraine. Legislation of Ukraine. zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1129-15#Text>

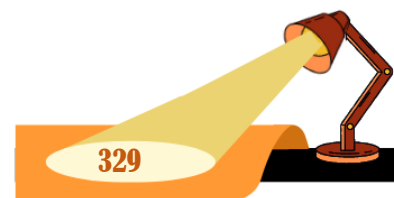
8. Avtorhov, A.M. (2021). Reforma vykonavchoho provadzhennia & rozbudova pravovoi derzhavy – mriia chy realnist [Reform of enforcement proceedings & development of the rule of law – dream or reality]? *Asotsiatsiia pravnykiv Ukrainy*. 21 lypnia 2021 – *Ukrainian Bar Association*. July 21, 2021. URL: <https://uba.ua/ukr/news/7716> [in Ukrainian].

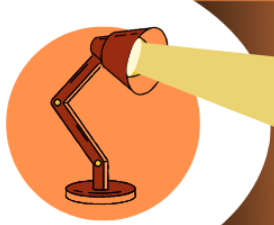
9. Andriienko, I. S. (2024). Pytannia efektyvnosti vykonavchoho provadzhennia v aspekti zakonodavchikh reform [The issue of the effectiveness of enforcement proceedings in terms of legislative reforms]. *Pivdennoukrainskyi pravnychi chasopys – South Ukrainian Law Journal*, № 1. pp. 97-102. URL: <https://sulj.oduvs.od.ua/archive/2024/1/17.pdf> [in Ukrainian].

10. Instruksiiia z orhanizatsii prymusovoho vykonannia rishen, zatverdzhena Nakazom Ministerstva yustytisii Ukrainy vid 02.04.2012 r. № 512/5. (u redaktsii nakazu Ministerstva yustytisii Ukrainy vid 29.09.2016 № 2832/5) [Instructions on the enforcement of decisions, approved by Order of the Ministry of Justice of Ukraine No. 512/5 dated April 2, 2012. (as amended by Order of the Ministry of Justice of Ukraine No. 2832/5 dated September 29, 2016)]. *Verkhovna Rada Ukrainy. Zakonodavstvo Ukrainy – Verkhovna Rada of Ukraine. Legislation of Ukraine. zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0489-12?find=1&text=відновл#w1_9

11. Poriadok rozporiadzhennia mainom, konfiskovanim za rishenniam sudu i peredanym orhanam derzhavnoi vykonavchoi sluzhby, zatverdzhenyi postanovoiu Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 11 lypnia 2002 roku № 985 [The procedure for disposing of property confiscated by court order and transferred to state enforcement agencies, approved by Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine No. 985 of July 11, 2002.]. *Verkhovna Rada Ukrainy. Zakonodavstvo Ukrainy – Verkhovna Rada of Ukraine. Legislation of Ukraine. zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/985-2002-п#Text>

12. Shablysty, V.V. (2018). Konfiskatsiia ta spetsialna konfiskatsiia yak mozhlyvyi naslidok vchynennia koruptsiinoho pravoporushennia [Confiscation and special confiscation as a possible consequence of committing a corruption offense]. *Naukovyi visnyk Dnipropetrovskoho derzhavnoho universytetu vnutrishnikh sprav – Scientific Bulletin of Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs*, № 1, pp. 130-138.

13. Poriadok realizatsii areshtovanoho maina, zatverdzhenyi Nakazom Ministerstva yustytysii Ukrainy vid 29.09.2016 № 2831/5 [Procedure for the sale of seized property, approved by Order of the Ministry of Justice of Ukraine dated September 29, 2016, No. 2831/5.]. *Verkhovna Rada Ukrainy. Zakonodavstvo Ukrainy – Verkhovna Rada of Ukraine. Legislation of Ukraine. zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1301-16?find=1&text=конфіск#w1_9

14. Perelik vydiv maina, shcho ne mozhe perebuvaty u vlasnosti hromadian, hromadskykh obiednan, mizhnarodnykh orhanizatsii ta yurydychnykh osib inshykh derzhav na terytorii Ukrainy, zaterdzhenyi v Dodatku № 1 do Postanovy Verkhovnoi Rady Ukrainy vid 17 chervnia 1992 roku № 2471-XII [The list of types of property that cannot be owned by citizens, public associations, international organizations, and legal entities of other states on the territory of Ukraine, approved in Appendix No. 1 to the Resolution of the Verkhovna Rada of Ukraine dated June 17, 1992, No. 2471-XII]. *Verkhovna Rada Ukrainy. Zakonodavstvo Ukrainy – Verkhovna Rada of Ukraine. Legislation of Ukraine. zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2471-12#Text>

